

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 23 marca 2015 r.

Pozwem z dnia 18 lipca 2013r. przeciwko Bankowi (...) Spółka Akcyjna w W., powódka M. J. wniosła o ustalenie, że dług powódki wobec pozwanego z tytułu pożyczki pracowniczej z umowy nr (...) zawartej 23 grudnia 2002 roku wynosi 4.925,16 zł. Powódka ponadto żądała zasądzenia na jej rzecz kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu powódka podniosła, iż 23 grudnia 2002 roku zawarła z pozwanym umowę pożyczki pracowniczej na kwotę 19.000 zł. Po rozwiązaniu umowy o pracę, powódka nie była w stanie wywiązać się z postanowień ww. umowy, na skutek czego pozwany wystawił bankowy tytuł egzekucyjny na kwotę 17.788,42 zł., natomiast postanowieniem z 24 sierpnia 2004 roku Sąd Rejonowy nadał tytułowi egzekucyjnemu klauzule wykonalności, ograniczając jednocześnie odpowiedzialność powódki do kwoty 27.000 zł. Jak wskazała powódka, przez cały ten okres dokonała spłaty pożyczki w łącznej wysokości 22.074,74 zł., mimo tego pozwany nadal prowadzi postępowanie egzekucyjne wobec powódki. Powódka podniosła, że ma ważny interes w tym, aby sąd ustalił jej aktualny poziom zadłużenia, bowiem komornik sądowy prowadzi obecnie egzekucję z nieruchomości powódki, co naraża powódkę na poważną szkodę, tymczasem rzeczywisty dług powódki może zostać spłacony w drodze comiesięcznych rat ze świadczeń emerytalnych (k. 2).

W odpowiedzi na pozew pozwany Bank (...) Spółka Akcyjna w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu stanowiska pozwany podniósł, że powódka myli dwa stany faktyczne i prawne, a mianowicie kwestie wysokości zadłużenia i ograniczenie możliwości egzekucyjnych na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego. Pozwany podniósł, iż skutkiem ograniczenia egzekucji do kwoty określonej w oświadczeniu o poddaniu się egzekucji, jest możliwość prowadzenia egzekucji na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego do kwoty wskazanej w oświadczeniu. Ponad tę kwotę wierzyciel musi uzyskać inny tytuł wykonawczy. Jak wskazał pozwany, jest to skutek o charakterze procesowym, nie mający wpływu na wysokość roszczenia przysługującego wierzycielowi i skutkujący jedynie koniecznością wyboru innej drogi egzekucyjnej. Ograniczenie egzekucji na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego dotyczy jedynie kwot ściągniętych przez komornika. Pozwany wskazał, że dotychczasowe wpłaty ze strony powódki na rzecz pozwanego pokrywały prawie wyłącznie należności odsetkowe, a stan zadłużenia na 30 kwietnia 2013 roku wynosił 17.273,34 zł. (k. 89). Pozwany ponadto zakwestionował interes prawny w zakresie roszczenia zgłoszonego przez powódkę (k. 163).

Wyrokiem z dnia 26 listopada 2013 r. Sąd Rejonowy oddalił powództwo.

Apelację od wyroku złożyła powódka.

Sąd Okręgowy w Warszawie wyrokiem z dnia 8 stycznia 2015 r. uchylił zaskarżony wyrok, zniósł postępowanie od dnia 1 listopada 2013 r. i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie.

Strony podtrzymały swoje stanowiska przed Sądem I instancji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. J. 23 grudnia 2002 roku zawarła z pozwanym Bankiem (...) Spółka Akcyjna w W. umowę pożyczki pracowniczej, na mocy której pozwany udzielił jej pożyczki na kwotę 19.000 zł. (k. 4).

Po rozwiązaniu umowy o pracę, powódka przestała wywiązywać się z warunków spłaty wynikających z umowy (okoliczność niesporna).

W dniu 28 czerwca 2004 roku pozwany wystawił wobec powódki bankowy tytuł egzekucyjny na łączną kwotę 17.788,42 zł. oraz dalsze odsetki (k. 8).

Postanowieniem z 27 sierpnia 2004 roku Sąd Rejonowy dla Warszawy Mokotowa w XVI Wydziale Cywilnym, nadał klauzulę wykonalności ww. tytułowi egzekucyjnemu z ograniczeniem odpowiedzialności M. J. do kwoty 27.000 zł., zasądając jednocześnie na rzecz wierzyciela koszty procesu (k. 9).

Na tej podstawie pozwany wystąpił, do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Sochaczewie J. J. z wnioskiem o wszczęcie wobec powódki egzekucji, odnośnie kwoty zadłużenia z tytułu należności głównej i odsetek. Sprawa została zarejestrowana pod sygnaturą KM 950/12. (okoliczność niesporna)

Postanowieniem z dnia 26 lipca 2013 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie udzielił zabezpieczenia roszczenia powódki poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Sochaczewie pod sygn. akt Km 950/12.

Powódka spłaciła część długu jaki miała wobec pozwanego. (bezsporne)

Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił w oparciu materiał dowodowy zgromadzony w aktach sprawy w postaci dokumentów oraz kopii dokumentów, których wiarygodność nie była kwestionowana przez strony, nie budziła ponadto wątpliwości Sądu, a także w oparciu o niekwestionowane twierdzenia stron o faktach. Zważyć należy, że leżący o podłoża sporu stan faktyczny był niesporny w zakresie faktów istotnych z punktu widzenia potrzeb rozstrzygnięcia. Strony prezentują odmienne stanowiska w zakresie kwoty zadłużenia jaka pozostaje do spłaty oraz wysokości kwoty jaka może być egzekwowana w oparciu o istniejący tytuł wykonawczy.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo M. J. nie zasługuje na uwzględnienie i podlega oddaleniu.

Podstawę roszczenia stanowi art. 189 kpc. W oparciu o który powódka może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny.

W ocenie Sądu I instancji powódka nie wskazała interesu prawnego, na podstawie którego miałyby samodzielnie dochodzić ustalenia stażu pracy.

W przypadku, bowiem dochodzenia ustalenia istnienia stosunku prawnego, pracownik ma interes prawny jeżeli wynikające z niego roszczenia majątkowe mogą powstać dopiero w przyszłości lub mają wyłącznie charakter niemajątkowy (zobacz wyrok SN z dnia 2002.12.05, sygn. akt I PKN 629/01, publik. OSNP 2004/11/194, wyrok SN 2002.12.05, I PKN 629/01, publik. Wokanda 2003/9/24)

Interes prawny powódki jest przesłanką materialnoprawną powództwa o ustalenie, musi on istnieć obiektywnie. Jest to warunek, którego stwierdzenie umożliwia dalsze badanie w zakresie istnienia lub nieistnienia ustalanego prawa lub stosunku prawnego.

Interes ten jest kwestionowany wtedy, gdy występuje równocześnie - obok - także inna forma ochrony praw powódki. W ocenie judykatury i orzecznictwa możliwość wytoczenia powództwa o zasądzenie wyklucza po stronie powódki istnienie interesu prawnego w wytoczeniu powództwa o ustalenie naruszonego prawa lub stosunku prawnego (por. orz. SN z 13 kwietnia 1965 r., II CR 266/64, OSPiKA 1966, nr 6-8, poz. 166 z aprobującą glosą J. Klimkowicza oraz literaturą i orzecznictwem tam powołaną; z 18 grudnia 1968 r., I PR 290/68, Biul. SN 1969, nr 6, poz. 101, a także z 5 lipca 1995 r., I PZP 56/94, OSNAPiUS 1995, nr 24, poz. 299 czy też z 12 listopada 2002r., IV CKN 1519/00, LEX nr 78333).

Powódka w toku procesu domagała się ustalenia że dług powódki wobec pozwanego z tytułu pożyczki pracowniczej z umowy nr (...) zawartej 23 grudnia 2002 roku wynosi 4.925,16 zł. Jako interes prawny wskazywała, że komornik sądowy prowadzi egzekucję z nieruchomości powódki, co naraża powódkę na poważną szkodę, tymczasem rzeczywisty

dług powódki może zostać spłacony w drodze comiesięcznych rat ze świadczeń emerytalnych (k. 2). Powódka nie wytoczyła pozwanemu powództwa przeciwegzekucyjnego.

Nadto postępowanie w trybie art. 189 kpc nie może zmierzać li tylko do uzyskania materiału dowodowego mającego posłużyć w innym postępowaniu (zobacz wyrok SN z 23 lutego 1999r., sygn. akt I PKN 597/98, publik. OSNP 2000/8/301 oraz wyrok SN z 4 listopada 1971r., sygn. akt I PR 344/71, publik. OSNC 1972/5/89). Zważyć należy, że właściwym narzędziem w zakresie ochrony praw powódki na tle przedstawionego stanu faktycznego może być wytoczenie cywilnego powództwa przeciwegzekucyjnego w oparciu o przepis art. 840 § 1 pkt. 1 k.p.c. Jeśli natomiast powódka kwestionuje poszczególne czynności w toku postępowania egzekucyjnego właściwym środkiem ochrony jest skarga na czynności komornika (767 § 1 k.p.c.).

W ocenie Sąd I instancji, w tak ustalonym stanie faktycznym i prawnym powódka nie ma interesu prawnego, o którym mowa w art. 189 kpc. W tej sytuacji należało orzec jak w sentencji.

Sąd na podstawie art. 98 kpc w zw. z §6 w zw. z § 11 ust. 1 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu obciążył powódkę obowiązkiem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego poniesionego przez pozwanego.

Z: (...).